

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Autonomisme! Catalanisme!!

Amb totes les meves forces faig un crit a tots els ciutadans d'aquestes valls, dient-los: Autonomisme!! Catalanisme!! I voldria que es filtressin fins al moll dels ossos i els quedessin gravats a la testa, aquests mots.

Catalunya ha hagut sempre de batallar per la seva llibertat. Catalunya s'ha vist com poques altres regions mancada de poder fins i tot de parlar amb la seva llengua mare i no podia onejar enlloc la bandera amb les quatre barres de sang. Catalunya s'ha vist en tutela per uns fanàtics que volien per *reals ordres*, des de Madrid, capgirar-li el seu sentit històric; volien desviar el corrent patriòtic, i ens volien posar sota el jou i la tutela des dels Ministeris i el Palau; volien, en un mot, ofegar tot quant podés ésser Autonomia, o sigui llibertat, separatisme, catalanisme.

Recordo jo els sacrificis i baixeses que han tingut de veure en aquells odiosos jorns els nostres homes; recordo jo els centres docents, com l'Orfeó Català, el Centre de Dependents, etc., que es veien clausurats i perseguits els seus dirigents; ho recordo jo, perquè relatiu en mi l'esperit catalanista i ja pensava aleshores en una Catalunya ben lliure i ja amb totes les meves forces sostenia lluites.

El temps ha passat, i seguint les petjades, aconseguí la natura, el temps, n'ha canviat i després d'una lluita aferrissada es pogué obtenir l'Autonomia.

Arreu de Catalunya, els veritaders autonomistes i catalans, que els rebotia al seu cor la llibertat, no es pensaren gens a encapçalar candidatures, en plena monarquia, però per *algú*, encara obeïnt el seu anti-catalanisme, no es veia prou valent, ni ho sentia, per a donar la cara, no volien a la bestreta significar-se amb altre partit, sinó al seu; i per això a La Roca, com en altres llocs, es presentaren en aquelles glorioses eleccions del 1931 amb el nom de *Liberals monàrquics* i després de veure la gran devallada cuitaren tot seguit a amagar-se, a estar a casa, i en les eleccions a diputats no vegeren encara prou clara la situació política i donaren els vots als radicals, per a fer content el seu *chef*, per a fer content En Torras. No en tingueren prou encara, i a la campanya de l'Estatut, cap absolutament d'aquests homes feren el més insignificant treball d'aportació a aquella

campanya, sinó al contrari, la bescataven arreu d'aquestes Valls, com bescantaven el nom de Macià.

També foren els mateixos que es movien, en proclamar la República Catalana, fent onejar al balcó la bandera barrada.

Passaren encara altres incidents, que el poble els sap... També ha passat temps i temps i ara hi ha qui vol ésser l'autor de tot això; volen ésser ells els que en aquelles dates treballaren per

l'Autonomia i el Catalanisme; volen ésser ells, però no recorden i no veuen que no es pot ésser inventor d'una cosa que no existeix.

Ha de venir un diluvi universal, i arrebasar-ho tot, i aleshores, si meixen autonomistes i catalanistes, podran ésser ells els capdavanters de tots els moviments del poble de La Roca del Vallès, que han estat pel Catalanisme i l'Autonomisme.

F. A. S. M.

Diu el Redactor Poeta...

*La setmana que hem passat
molla cosa ha succeït,
que podria criticar
amb aquest humil escrit.*

*Però tal volta el més bo
que aquests dies hem tingut,
és l'esquadra del Japó
que a Barcelona ha vingut...*

*Aquests vaixells colossals
d'allà enllà de l'Orient,
amb canons fenomenals
que espanten a tanta gent...*

*Amb aquells grocs tripulants,
plens de cintes i galons,
que manegen amb ses mans
fàcilment aquells canons.*

*El que més els descredita
(perdoneu-me que em destroti),
és que quan van de visita
no es refilen el bigoti.*

*Ben segur que els haureu vist
retratats pel paperam,
amb mostatxos llargs i trists
que els porten pengim-penjam.*

*Ara, amics, 'neu a saber
aquests marins tan valents,
què és el que han vingut a fer
que se'n tornin tan corrents.*

*En parlar d'aquesta gent
creieu-me que a mi em ve por,
puix recordo l'incident
de la Xina i el Japó.*

*Suposo que tots haureu,
poc o molt, sentit parlar
de la llei per regular
els contractes de conreu...*

*Aquest escrit que fa dies
em sembla té atabalat
a l'honorós i enlairat
Tribunal de Garanties.*

*Hi ha qui diu que tan bé està;
però molts diuen que no.
Si tots volen la raó,
jo no sé què passarà.*

*Amb el que si em vaig fixant
que al darrera aquests enredos,
cada dia an els pagesos
ens estant endogalant.*

*Ben segur que tots creieu
que valdria un bon xic més
una llei que regulés
les collites i a bon preu.*

*Si així podia ésser
valdria més la pesseta
i escriuria molt més bé
vostre amic*

EN PAU POETA